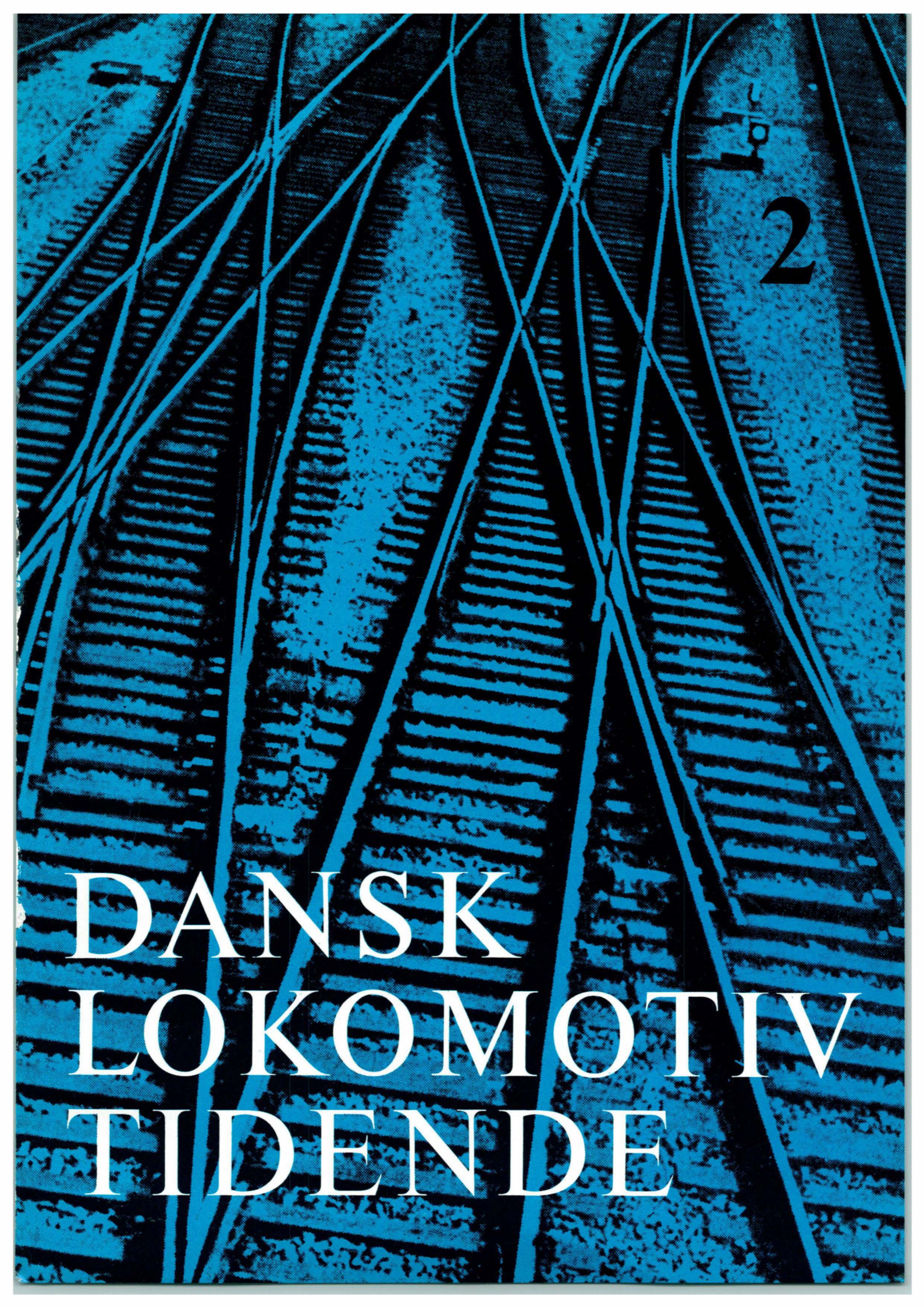

2

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

10. FEBRUAR 1974 – 74. ÅRGANG

2

Indhold:

Svar savnes	2
Udtalelser om dyrtidsindgreb	3
Køb dansk	5
Hvad står Gallup for	8
Fra medlemskredsen – Slutsignaler –	
En gammel bog	13
TV blevet uundværligt	14
Fælles trafikpolitik i EF	16
Personalia	18

Redaktører:
E. Greve Petersen
(ansvarshavende)
K. B. Knudsen

Redaktion og ekspedition:
Hellerupvej 44, Hellerup.
Telefon Hell, (01 43) 7269.
Kontortid 9–16.
Lørdag lukket.

Frederiksberg Bogtrykkeri
Howitzvej 49.

En lokomotivfører fører ikke sit tog ad skinnevejen i blinde. Signalernes stilling tilkendegiver, hvorledes han skal forholde sig. Der er en mangfoldighed af signaler, og de er alfa og omega for førelse af toget. Det er en del af garantien for sikkerheden eller måske mere praktisk udtrykt – den relative sikkerhed. Lige så lidt som mennesket, er et kompliceret elektrisk virkende signalsystem, nemlig ufejlbarligt. Der forekommer uregelmæssigheder, som imidlertid ikke skal forbindes med uheld eller ulykker, og hvor menneskers liv bringes i fare eller skades. Men der er undertiden i signalgivningen sådanne fejl, at disse foranlediger lokomotivføreren, som udsættes for dem, til at rapportere på sin rapport. Det har han pligt til, eftersom enhver uregelmæssighed må analyseres og afhjælpes så risikoen for fejl mindskes i forhold til det teknisk mulige. Meget naturligt forventer en lokomotivfører, som rapporterer en uregelmæssighed, sin rapportbemærkning fulgt af et svar med oplysning om, hvad årsagen til signaluregelmæssigheden har været. Det synes vi er en ret, han har, og ikke blot noget som gives, betinget af, om den ene eller anden instans finder det rimeligt, at man skal have besværet med at bruge tid til et led i medarbejderstaben rangerende på et lavere niveau, som bare kan registrere signalerne og føre sit tog efter de regler, der er givet i signal- og sikkerhedsreglementer. Foreningen skal vel vogte sig for at generalisere, fordi der tænkeligt nok kan forekomme tilfælde, hvor sagen kan være så elementær, at en korrespondance om den må være unødvendig, men det forekommer alligevel, at signaluregelmæssighederne er af en art, som må aftvinge mere end alm. interesse. Vi gentager derfor, at det er lokomotivførerens ret at få svar, ikke blot for at få forklaringen på hændelsesforløbet, men også for at tilliden til systemet ikke undergraves. Vi er ikke i tvivl om, at undersøgelserne af nogle af tilfældene kan trække i langdrag, hvorfor man ikke umiddelbart kan besvare en rapportbemærkning. Imidlertid har vi en fornemmelse af, at der i mange tilfælde relativt hurtigt kan gives svar, men at der, selvom en lokomotivfører rykker for svar, stadig hengår længere tid, ja, at der sågar ikke kommer bevægelse i sagen, før lokomotivføreren ved henvendelse til sin organisation får denne til at

stille forespørgsler hos rette vedkommende. Vi vil da helst tro, at sagsbehandlingen trækker i langdrag som følge af grundige undersøgelser, og at svar foreligger snart efter, og at der ikke ligesom oparbejdes modvilje overfor besvarelse af rapportbemærkninger, fordi disse betragtes som et irritationsmoment. Vi vil nødtigt tro det, men som sagt behandlingen er vi ikke altid sikker på skyldes, at man stadig undersøger sagen, og vi vil derfor gerne pege på, at der er forskel på kværunlanteri og faglig interesse for sagen. Det sidste er lokomotivførerens betragtning med

ønsket om at få en forklaring på, hvorfor en signauregelmæssighed forekommer. Det er ikke papirusseri lokomotivføreren er ude på. Det er derimod af ret væsentlig betydning for hans arbejde, at man søger at give ham den rigtige forklaring, og den træghed, der kan være ved besvarelse, vil kun virke belastende for lokomotivførerens positive indstilling til arbejdspladsen. Så også af den grund er det nødvendigt for de instanser, som behandler indberetningerne, at have samvirket ved DSB i erindring.

REGERING OG FOLKETING ER TILSTILLET FØLGENDE UDTALELSER I FORBINDELSE MED ANGREB PÅ DYRTIDS- REGULERINGEN

Det centrale punkt i regeringens kriseplan er forslaget om skattefrit af statskassen at udbetale 1.000 kr. til hver lønmodtager som erstatning for de 3 dyrtidsportioner, der efter de gældende overenskomster udløses i foråret 1974 som følge af stigningen i pristallet.

Regeringens begrundelse for dette indgreb er, at de stigende oliepriser har og fortsat vil forringe vort bytteforhold til udlandet.

Dette finder LO er letsindig omgang med sandheden, idet den allerede konstaterede stigning i pristallet fra 118 i april til 127 i november

1973 for 85% vedkommende skyldes prisstigninger på andre varer end olie:

- 1) Fødevarerprisstigninger tegner sig alene for den ene af de tre dyrtidsportioner,
- 2) huslejestigningerne tegner sig for en halv dyrtidsportion, og
- 3) stigninger på alle andre varer og tjenesteydelser end olie m.v. godt og vel 1 portion.

Tilbage bliver, at olieprisernes stigning ikke engang tegner sig for en halv portion.

Udviklingen i 1974 kendes naturligvis ikke men de stigende oliepriser rammer næsten alle vore handelspartnere, og vor konkurrenceevne i forhold til disse ændres derfor næppe væsentligt.

Regeringen hævder, at forslaget alene drejer sig om »at udbetale de tre næste dyrtidsportioner på en anden måde, og en måde, der vil gavne de lavest lønnede mest«.

Dette er i direkte modstrid med kendsgerningerne. En lønmodtager inden for LO-området, der har en løn svarende til lavtlønsgrænsen, vil ved udbetaling af 3 dyrtidsportioner á 40 øre pr. time, eller ca. 2.700 kr. pr. år, få sin disponible indkomst forøget med ca. 1.600 kr. årligt. En lønmodtager, hvis løn svarer til gennemsnitslønnen i Kø-

benhavn vil få sin disponible indkomst forhøjet med ca. 1.300 kr., og en lønmodtager med ca. 60.000 kr. om året vil, som følge af den højere skatteprocent, få en indkomstforhøjelse på mellem 1.000 og 1.100 kr. For en lønmodtager med en årsløn på over 115.000 kr. vil forhøjelsen af den disponible indkomst ved 3 dyrtidsportioner blive mindre end 1.000 kr. En »erstatning« af 3 dyrtidsportioner med et skattefrit beløb på 1.000 kr. til alle vil således give mindst dækning til de lavestlønnede.

En anden virkning af regeringens forslag er, at lønmodtagere med procentvis dyrtidsregulering vil blive endnu ringere stillet end lønmodtagere med et fast ørebeløb pr. dyrtidsportion. Hertil kommer, at en ændring vil gribe ødelæggende ind i disse områders lønsystem.

Konklusionen er, at regeringens forslag er en forringelse af den nuværende dyrtidsregulering, som i forvejen kun giver en dækning for stedfundne prisstigninger på gennemsnitlig 80%. Forslaget betyder tab for samtlige danske lønmodtagere, og det rammer de lavest lønnede hårdest. LO må på det skarpeste vende sig herimod.

Dertil kommer, at dyrtidskompensationen tænkes finansieret ved

udbetaling fra statskassen. Dette betyder reelt, at arbejdsgiverne får et direkte statstilskud på knapt 2 mia. kr. ialt. Provenuetalet skal dækkes af skatteyderne, og da ca. 80% af skatteindtægterne betales af lønmodtagerne, kommer disse i realiteten til at betale deres egne dyrtidsportioner over skatten.

Regeringens forslag indeholder kun kompensation for de 12 måneder frem til marts/april næste år, men samtidig skal de tre dyrtidsportioner bortfalde for tid og evighed. Dette er helt uacceptabelt.

Udover dette lønmodtagerfjendtlige indgreb har regeringen foreslået et 8 ugers prisstop. Dette undtager dog hele fødevarerområdet og tillader indregning af alle omkostninger af udenlandsk oprindelse. Et sådant prisstop vil være umuligt at administrere og sigter ensidigt imod at stoppe forhøjelse af lønniveauet, idet omkostningsforøgelser som følge af lønstigninger ikke må indregnes i priserne.

De foreslåede indgreb kan kun betragtes som et led i regeringens klassepolitik, der går ud på at begrænse lønmodtagernes forbrugsmuligheder og samtidig begunstige de besiddende, her specielt landbrugere og andre selvstændige.

LO advarer på denne baggrund på det skarpeste mod de foreslåede indgreb i de kollektive overenskomster. Sådanne indgreb vil være til ubodelig skade for arbejdsmarkedets overenskomstssystem og vil for fremtiden umuliggøre indgåelse af 2-årige kollektive overenskomster på arbejdsmarkedet og dermed sikring af arbejdsfreden.

Den nedsatte dyrtidskommission må have ro til at færdiggøre sit arbejde, og LO opfordrer derfor folketinget til at afvise ethvert angreb på de kollektive overenskomster.

– OG VIDERE

Ved et møde d. 12. januar 1974 har repræsentanter for ca. 1,2 mill. organiserede lønmodtagere i både den offentlige og private sektor, drøftet regeringens forslag til en såkaldt kriseplan.

Organisationerne må konstatere, at det centrale punkt i regeringens planer er et forslag om at erstatte de 3 dyrtidsportioner der udløses i foråret 1974, med et skattefrit dyrtidstilskud fra statskassen på indtil 1.000 kr. pr. lønmodtager.

Regeringens forslag er bl.a. begrundet med, at de stigende oliepriser vil forringe konkurrenceevnen i forhold til vore handelspartnere. Den fremtidige udvikling på olieområdet kendes selvsagt ikke, men det må efter organisationernes opfattelse forventes, at de stigende oliepriser ligeledes i høj grad vil ramme vore handelspartnere. Det må konstateres, at stigningen i pristallet fra 118 i april 1973 til 127 i november 1973, der udløser de 3 dyrtidsportioner, for 85% vedkommende skyldes prisstigninger på andre varer end olie.

Regeringens forslag vil ramme de enkelte lønmodtagere højst forskelligt og vil være ødelæggende for hele lønsystemet i de områder, der har en procentvis dyrtidsregulering.

Det af Hilmar Baunsgaard fremsatte forslag afviger på enkelte – og ikke uvæsentlige – punkter fra regeringens forslag, men fælles for begge forslag er, at der reelt er tale om at overføre mindst 2 mia. kr. fra staten til erhvervslivet. Dette tilskud til erhvervslivet vil lønmodtagerne i alt væsentligt selv komme til at betale over skatterne, idet ca. 80% af skatterne betales af lønmodtagerne.

Såfremt folketinget mener, der bør ydes tilskud til erhvervslivet, er det organisationernes opfattelse, at ikke alle dele af erhvervslivet kan have samme behov, og det bør derfor vurderes selvstændigt. Under ingen omstændigheder bør en tilskudsordning beregnes på grundlag af dyrtidsportionerne.

Organisationerne må endelig på det skarpeste advare imod, at der fra folketingets side foretages indgreb, der vedrører vore overenskomster eller får indflydelse på den aftalte dyrtidsregulering. Et sådant overgreb vil være til ubodelig skade for hele overenskomstssystemet og umuliggøre indgåelse af 2-årige kollektive aftaler i fremtiden og dermed en sikring af arbejdsfreden.

Efter overenskomstmæssige aftaler på hele arbejdsmarkedet har den tidligere regering med tilslutning fra organisationerne nedsat en dyrtidskommission med henblik på at undersøge og søge en løsning af problemer vedr. dyrtidsreguleringen. Vi må derfor opfordre regeringen og folketinget til at give kommissionen arbejdsro til at færdiggøre sit arbejde, da dette ellers vil blive yderligere vanskeliggjort.

Landsorganisationen i Danmark (LO)

Thomas Nielsen

Fællesrådet for danske Tjenestemands- & Funktionærorganisationer (FTF)

Jens Christensen

Tjenestemændenes fælles-udvalg (TFU)

Børge Aanæs

Akademikernes Centralorganisation (AC)

Erik Holst

Københavnske Tjenestemænds Fællesudvalg (KTF)

Johan Byberg

DET ER IKKE DET, AT VI KØBER – DET ER MÅDEN, VI ALTSÅ KØBER PÅ

Husmoderens bidrag til
sundhed i »familien
danmark«s økonomi

*Af kontorchef
H. Lystrup Andersen,
Landsforeningen Dansk Arbejde*

Med Danmarks indtræden i Det europæiske Fællesmarked (EF) er vi gået ind i en ny epoke i vort lands historie med virkninger, der ikke mindst vil berøre landets husmødre som vareforbrugere.

I løbet af årene 1973–77 vil al told forsvinde i vor samhandel med de øvrige 8 EF-lande, ligesom der for industrivarernes vedkommende fortsat vil være toldfrihed mellem Danmark og de lande, der har været vore partnere i EFTA. En ganske særlig betydning af EF-medlemskabet for Danmark ligger der i, at vore landbrugsvarer nu igen – efter en lang årrækkes restriktioner – kan eksporteres frit til fællesmarkedslandene og i løbet af overgangsperioden opnår fuld toldfrihed. Herved vil Danmarks landbrug utvivlsomt genvinde sin rolle som det store, valutaskabende erhverv, og det er først og fremmest herigennem, man øjner muligheden for en hårdt tiltrængt forbedring af vort regnskab over for udlandet. Hvis vi da iøvrigt bærer os fornuftigt ad!

Det danske marked en lækkerbiscen for udlandet

Vi må jo ikke glemme, at medlemskabet af EF også betyder, at vort hjemlige marked vil komme til at ligge åbent og ubeskyttet for de femten lande, vi er i markedsfællesskab med. Og det kan blive en risikabel sag for vor egen produktion, hvis vi ikke som forbrugere er os vort medansvar for udviklingen bevidst.

Igennem de sidste 12 år har vi haft en rigtig skidt økonomi i »familien Danmark«s husholdning. Vi har mindre end noget andet land i Europa forstået at indrette vore udgifter efter indtægterne – med det

resultat, at vi efter disse 12 års le-
ven over evne har oparbejdet en
gæld til udlandet på over 20 milliarder kroner. Det er et ganske kolossal beløb efter vort lands størrelse. Af denne gæld skal vi svare renter – det koster os over en milliard kroner om året – og gælden skal afbetales, hvad der ser næsten håbløst ud, eftersom vi stadig bruger 3–4 milliarder kroner mere om året til køb af udenlandske varer, end vi får ind gennem vor eksport.

Nu skulle vi jo få bedre muligheder for at forøge vore eksportindtægter som medlem af EF, og vore eksportvirksomheder vil sikkert gøre hvad de kan for at udnytte disse muligheder. Men sikkert er det også, at eksportørerne i de andre EF-lande og EFTA-landene vil arbejde lige så ihærdigt på at komme endnu bedre ind på det danske marked, som er ikke så lidt af en lækkerbiscen for udenlandske leverandører, fordi det i forhold til sin størrelse er et af verdens mest købekraftige og altid har vist stor tilbøjelighed til at foretrække udenlandske produkter fremfor de hjemlige. Og på dette punkt er det, at »familien Danmark« må lægge roret om, hvis den skal nå at få bragt orden i sin økonomi og undgå, at en stadig større del af dens i forvejen tunge skattebyrde må anvendes til noget så uproduktivt, som at betale renter af det, vi har brugt til unødvendig import.

Udlandets forbrugere foretrækker egne varer

Men undersøgelserne har også vist, at de private forbrugere i de gamle industrilande i en helt anden målestok, end tilfældet f.eks. er her i landet, foretrækker produkter, der er fremstillet af de hjemlige virksomheder. Dermed bidrager de til

at styrke den konkurrenceevne, som er så afgørende for et tilsvarende godt salg på eksportmarkederne.

Når det endnu ikke falder de danske forbrugere lige så selvfølgelig af foretrække vor egen industris produkter, skyldes det, at Danmark er ungt som industriland. Den kendsgerning, at vi gennem mange

generationer har stået i omverdens og vor egen bevidsthed som det udprægede landbrugsland, kommer os i denne forbindelse til skade, hvilket er ganske uberettiget. Inden for det produktionsområde, vor industri dækker – og det er blevet meget stort – hævder vi os kvalitets- og prismæssigt mod hvem som helst, hvilket jo også do-

kumenteres af den enorme stigning, vor industrieksport har kunnet opvise i årene efter den sidste verdenskrig.

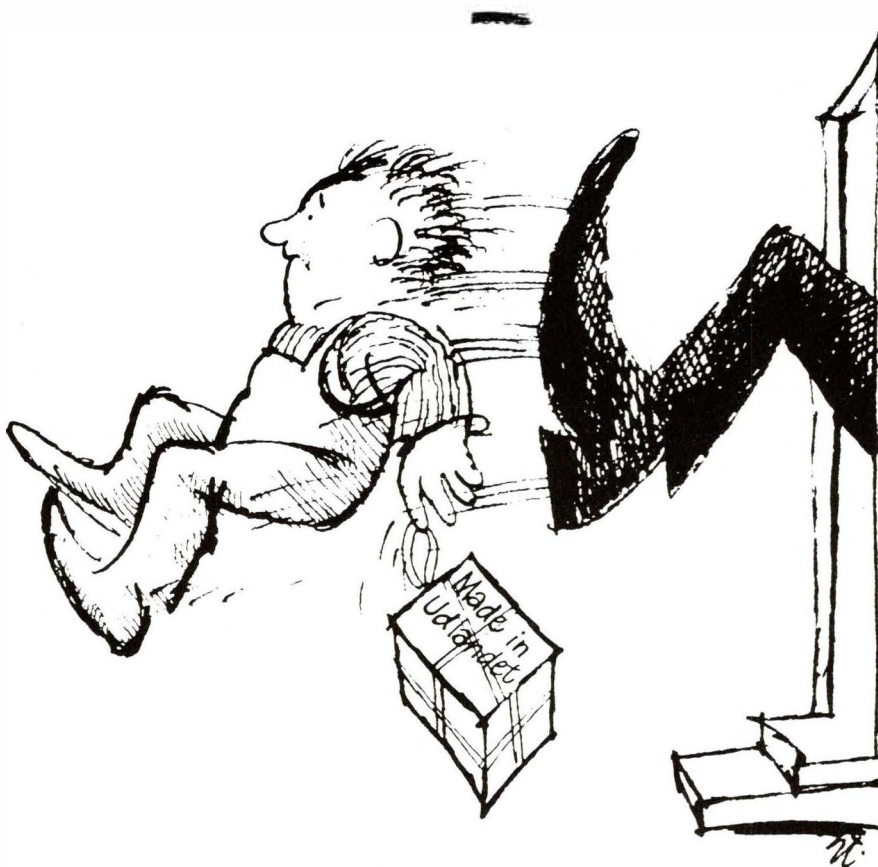
Nu gælder det sundhed i økonomien

Hvis »familien Danmark« vil bevare den høje levestandard, den har vænnet sig til, må og skal den snarest muligt have bragt orden i sin økonomi. At den nu er medlem af den europæiske »storfamilie«, giver den utvivlsomt bedre muligheder hen ad vejen, men løser i sig selv ingen af dens problemer. Den må simpelt hen, som enhver anden familie, indrette sine udgifter efter indtægterne og bruge sine egne produkter, når de er lige så gode som de, der kan købes udefra. Dens importbehov vil altid være stort endda.

Danmarks husholdninger anvender nu årligt ca. 60 milliarder kroner til konsumvarer, varige forbrugsgoder, rejser i udlandet m.v. Naturligvis omfatter dette enorme beløb kun i et vist omfang importerede færdigvarer, men når det betænkes, at det valutaunderskud over for udlandet, som giver os hovedpine, beløber sig til 3-4 milliarder kroner om året, står det helt klart, at Danmarks husmødre vil kunne bidrage enormt til at få dette underskud ud af verden og til at få skabt varig sundhed i »familien Danmark«s økonomi. – Blot ved at købe den danske vare, når den er lige så god som den udenlandske!

Vi skal leve af at forædle råvarerne

Det er værd at gøre sig klart, at det er den danske produktion, vi alle skal leve af, uanset hvor vi hver især er placeret i samfundet. Det er

Danske varer har også den fordel, at dem behøver De ikke betale med Deres job!

fra den, hver eneste krone skal komme – til hver enkelt samfundsborgers underhold, til import af varer fra udlandet og gennem skatter og afgifter til statens og kommunernes behov. Produktionen betaler lønninger til sine direkte ansatte. Disses forbrug giver brødet til handlende, håndværkere, læger, sagførere, vinduespuddere m.v. og til dissers medhjælpere, og alle bidrager med skatter til samfundshusholdningen. Man husker det gamle ord: »Vi kan ikke leve af at barbere hinanden«. Nej, vi kan kun leve af at der produceres varer, som kan afsættes mod andre varer, og i formidlingen heraf er indbygget hele det moderne samfunds myriader af servicefunktioner.

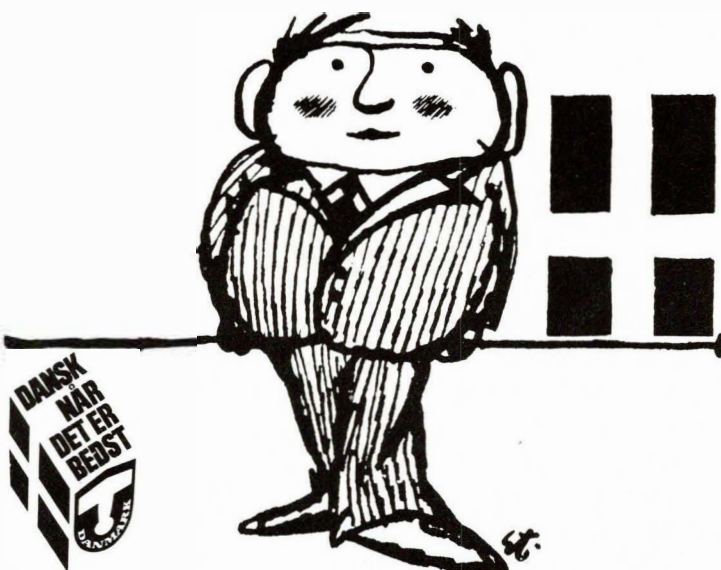
Produktionens tilskud til samfundshusholdningen omfattes af begrebet »forædlingsværdien«, hvorved forstås den del af den færdige vares værdi, som ligger ovenpå de nødvendige udgifter til råvarer, produktionsudstyr, energistoffer o.l. Forædlingsværdien omfatter altså den produktive arbejdsindsats og bruttofortjenesten. Råvaren i sig selv har ingen værdi, før den er forarbejdet til et produkt med brugsværdi. Forædlingen giver arbejde og indtægt til virksomhedens ansatte, midler til investering i virksomhedens produktionsudstyr, fortjeneste til virksomhedens indehavere, og af det hele flyder skatter til staten og det lokale samfund. *Køber man en udenlandsk vare, forærer man rundhåndet forædlingsfordelene til udlandet. Køber man et tilsvarende dansk produkt, bliver forædlingsværdien herhjemme til gavn for os selv.*

Alt dette er man nok mere opmærksom på i de gamle industrilande, de lande som er vore hårdeste konkurrenter, end vi hidtil har været det her i landet. Man ser det

måske bedst i de offentlige indkøb. I henhold til Rom-Traktaten (Fællesmarkedets »grundlov«) skal hvert enkelt medlemsland give virksomheder i de øvrige lande inden for fællesskabet adgang til at deltage på lige fod med landets egne virksomheder i tilbud til stat og kommuner. Kun pris og kvalitet skal være afgørende. Hvordan

denne regel er blevet efterlevet i praksis, kan man skønne om, når man ser, at EF-landenes gennemsnitlige køb i udlandet af varer til det offentlige, som i 1957 androg 1/2 pct., efter 15 års forløb kun var steget til 3/4 pct! De danske myndigheder er anderledes rundhåndede, når det drejer sig om at betænke udenlandske leverandører.

Vi skylder en masse
til udlandet.
- Måske skyldes det
ubetænksomhed!
Køb dansk når det
er bedst,
det skylder vi
os selv

Hvad står Gallup for

*En samtale med Gallup-chefen
direktør Asger Schultz*

8

Ikke mindst de politiske opinionsundersøgelser har gjort Gallup-instituttet navnkundigt. Med en bemærkelsesværdig lille fejlmargen har Gallup kunnet forudsige valgresultater, og det har yderligere vakt interessen for, på hvilket grundlag Gallup foretager sin beregninger. I en samtale med Gallups administrerende direktør *Asger Schultz* berører vi en række af de faktorer, der har betydning for Gallupundersøgelserne.

Vi indleder samtalen med at spørge den mangeårige leder af det danske Gallupinstitut, direktør *Asger Schultz*:

Der findes i dag Gallupinstitutter over hele kloden?

Vi er dækket i 70 lande. Men Gallupinstitutterne i de enkelte lande er selvstændige og uafhængige, – økonomisk og juridisk.

George Gallup

Kunne De sige et par ord om manden, der har gjort Gallup verdenskendt?

Det er amerikaneren George Gallup, der nu er 72 år. Han uddannede sig i de unge år til psykolog, og han startede sin offentlige karriere i midten af 1930'erne. Grundlaget for den videre udvikling af Gallupinstitutterne var det berømte præsidentvalg i 1936 i USA, hvor man på baggrund af undersøgelser, gennemført tidligere af forskellige blade havde haft held til at forudsige, hvilken af kandidaterne, der ville blive præsident. I 1936 satte man alle sejl til. Et blad, der hed »Literary Digest« forudså, at *Landon* ville vinde en overvældende sejr over Roosevelt. Dette betvivlede George Gallup stærkt. Han forudså, at »Literary Digest« ville finde frem til den forkerte kandidat,

nemlig *Landon*; og samtidig offentliggjorde han – inden »Literary Digest« havde offentliggjort sin prognose – sin egen prognose og pegede i den på Roosevelt.

Det vakte en kolossal opmærksomhed, især fordi han introducerede nogle helt nye elementer i analysen.

Da resultatet som bekendt blev, at Roosevelt vandt valget, gav det en kolossal publicity omkring George Gallups navn. Det blev starten på Gallups virke som opinionsanalytiker. Siden da har institutionen

vokset og bredt sig til mange lande. Gallup er nu den mest verdensdækkende institution, man her. Der er så meget samarbejde Gallupinstitutterne imellem, at vi, hvis der indtræder begivenheder af overordentlig betydning et eller andet sted på kloden, kan etablere en verdensomspændende samlet opinionsundersøgelse inden for 48 timer. F.eks. gennemførte man en sådan undersøgelse, da amerikanerne gik i land i Libanon. Gallup har altså mulighed for at spille på registret over hele verden.

Samarbejde jorden over

Er George Gallup stadig aktiv på sit institut i USA?

Det er han i høj grad! Der er i øvrigt den forbindelse mellem Gallupinstitutterne jorden over, at vi mødes én gang hvert år skiftevis i Europa og uden for Europa. I løbet af en uge gennemdrøfter vi en række problemer af den ene eller anden art, og dér residerer George Gallup, sprudlende åndsfrisk og velopløst.

Hvor ligger hans hovedsæde?

Det ligger i Princeton i USA. Han er som nævnt stadig aktiv med i arbejdet, og skriver desuden stadig bøger og artikler.

Hvem er aktionærer?

De sagde før, at Gallupinstitutterne er uafhængige af hinanden. Hvem ejer aktiekapitalen i det danske Gallupinstitut?

Halvdelen af aktiekapitalen ejes af mig; den anden halvdel af den norske Gallup-direktør.

Hvem stiftede det danske Gallupinstitut?

Det gjorde direktør Wahl Asmusen, den kendte reklamemand. Det var i 1942. Men han gik hurtigt ud af selskabet.

Hvilken uddannelse har De selv?

Jeg er cand.polit. og begyndte her i 1959, og har bl.a. koncentreret mig om de politiske opinionsundersøgelser.

Hvor mange medarbejdere har man?

Vi har 35 heldagsbeskæftigede – og omkring et par hundrede deltidsansatte, som er interviewere, og som tillige indsamler datamaterialet, som vi baserer vore analyser på.

Statistik – meget afgørende

De er som cand.polit. også statistiker?

Det kan man godt sige, fordi den årgang, som jeg er polit. fra, havde et meget stort fag i statistik. De hjælpevidenskaber, vi trækker på i opinionsundersøgelser og markedsanalyser, er jo mange men en af de vigtigste er netop statistikken.

Markedsanalyser

Var det markedsanalyser, der slog Gallups navn fast i forretningsverdenen?

Nej, det kan man næppe sige; man må erkende, at Gallupundersøgelserne – både markedsanalyserne og de politiske opinionsundersøgelser – i virkeligheden blev født under journalistisk fødselsbistand, fordi opinions- og politiske undersøgelser nyder en stor popularitet. Det er jo sådan, at offentligheden stort set alene kender os fra de politiske opinionsundersøgelser. Det har været banebrydere. Men så er det jo klart, at efterhånden har vi arbejdet os ind på markedet med markedsanalyser.

Hvilke markedsanalytiske opgaver får Gallup?

F.eks. er trafikproblemer noget, hvor man i høj grad har brug for at få orientering om, hvordan befolkningen forvalter deres trafikbehov. Men vi laver masser af andre undersøgelser – merkantile f.eks. – for virksomheder, der markedsfører forskellige mærkevarer. De vil vide noget om, hvorledes deres produkters placering på markedet er, og hvorledes deres konkurrenters placering er. De vil også gerne vide noget om, hvorvidt kunderne er loyale over for deres mærke, og om de er tilbøjelige til at skifte, hvis man f.eks. tænker sig yderligere at

introducere en ny vare; så vil man endvidere gerne vide noget om, hvordan prisforventningerne er til en sådan type. – Og hvorledes kan varen bruges? Er der behov for den? Hvorledes skal den emballeres? Altså: en lang række ting, hvor man kan få en udmærket klar forestilling om, hvorledes kundernes præferencer er over for påtænkte produktioner af nye varer. Det er ikke den fulde sandhed, man får; men man får et meget værdifuldt erkendelsesmiddel, i stedet for blot at skulle gå efter sin egen næse.

Hvad koster en analyse?

Hvad koster en sådan stor undersøgelse?

Det er meget forskelligt; men jeg kan da sige, at – i Gallup – dér har vi vore såkaldte »busundersøgelser«, d.v.s. løbende undersøgelser, som vi gennemfører hele tiden. De går med jævne mellemrum; kaldes busundersøgelser, fordi alle kan deltage. Derved reducerer man naturligvis også omkostningerne for den enkelte. Man kan lave udmærkede undersøgelser i repræsentative udsnit med ikke for mange spørgsmål for 10–20.000 kr. Men laver man selvstændige undersøgelser, så skal man op på sekscifrede beløb, altså 100.000 kr. og derover.

Indviklede processer.

Hvordan finder Gallup frem til et repræsentativt udsnit af befolkningen til at besvare f.eks. politiske spørgsmål?

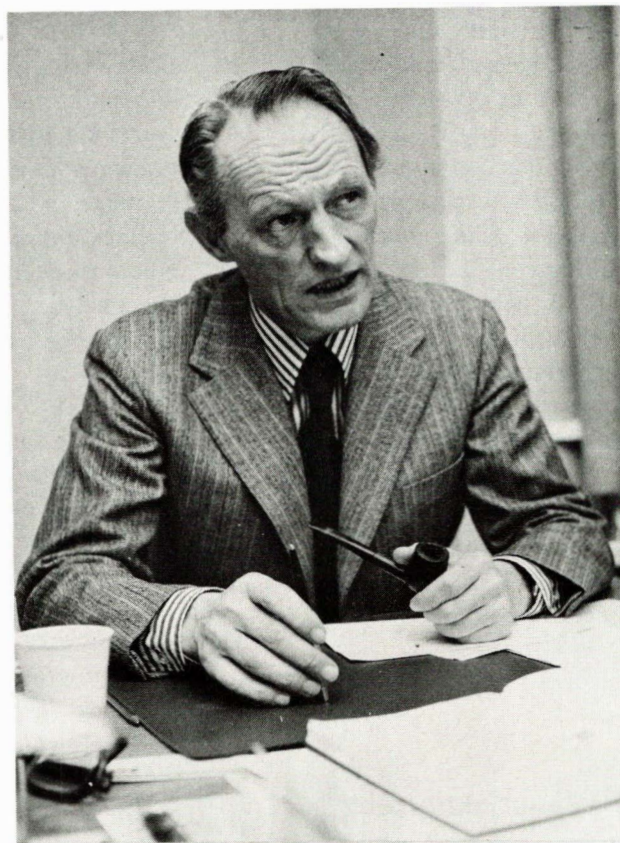
Det er et meget vigtigt – et overordentligt vigtigt spørgsmål; for en undersøgelses værdi er det nemlig særdeles afgørende, at man bagefter kan slutte til hele befolkningen

fra det udvalg, man har haft; og derfor må man sikre, at det er repræsentativt i den forstand, at det er et miniaturebillede af hele befolkningen; det er en lang og vanskelig proces at finde frem til det: Vi laver en tretrinsudvælgelse, som følger en særlig statistisk model udarbejdet af en mand, der hedder *Demming*, en englænder. Det er en model, der i princippet sikrer, at *hver eneste* voksent menneske i dette land har samme chance for at blive spurgt af Gallup. Det er det helt afgørende krav, man må stille til repræsentative udsnit.

Det er en teknisk meget besværlig proces? Og vel også svær at forklare?

Ja, meget vanskelig!

Vi gør det, at vi opdeler hele landet i lokale enheder – og derpå opdeles de igen i grupper af så vidt muligt ensartet indhold, altså i homogene grupper. Og inden for disse grupper udvælger vi tilfældigt atter visse grupper af lokaliteter. Når vi så har gjort det – (vi har måske udvalgt 250 lokaliteter) – tager vi ud til disse steder, og går hele området igennem. Vi skriver *alle* husstande op i det pågældende område. Når vi så har gjort det, laver vi en særlig liste, på hvilken vi opfører *alle* de husstande, som vi udvælger tilfældigt ved den enkelte undersøgelse. Og på denne liste bliver alle personer i de pågældende husstande opført. På denne særlige liste foretages igen et *særligt* udvalg, således at de personer, der rammer de linier, hvor der er foretaget udvalg, skal interviewes. Altså en lang, besværlig proces! I princippet svarer processen til, at vi tager alle voksne personer og putter dem i en stortombola, ruller tombolaen, og derpå tager vi med lukkede øjne tilfældigt 2000 mennesker. Det er i princippet, det Gallup gør.

Det er måske det, man kan kalde Gallup-princippet?

Ja, det kan man egentlig godt sige.

Men systemet er i stadig udvikling?

Ja, det er det. Der er jo stadig nye ting, der indgår i disse teknikker. Der er f.eks. spørgeteknikken. Og det er overmåde vanskeligt; det er opgaver af de utaknemligste at have med at gøre, fordi tilværelsen er så mangfoldig og den menneskelige psyke så varieret, at det sproglige værktøj er et ufuldkomment middel til meddelelse. Men naturligvis er man nødt til at udarbejde et spørgeskema; men så er det klart, at det er overmåde vigtigt, på *hvilken måde* man spørger. Det er meget svært at få en præcis kommunikation igennem. Det rejser spørgsmålet, som måske er det væsentligste af alle, nemlig det, vi kalder be-

svarelsernes gyldighed. Ordet gyldighed har for Gallup en særlig betydning, nemlig om man *præcist* har fået svar på det, man har spurgt om. Man må jo huske, at når vi laver repræsentative udsnit, så skal vi bruge et sprog, som passer til alle de mennesker, vi møder. Vi skal undgå fremmedord; der må ikke være tvetydigheder af nogen som helst art.

EF-kontakter

Har dansk Gallup nære kontakter til de øvrige nordiske institutter?

Vi har netop etableret et firma, der hedder *Nordic Research*, en integration af de fire nordiske Gallupinstitutter. Vi laver fælles busundersøgelser i de fire nordiske lande. En lignende institution er under dannelse i Europa. Man regner med fremover at kunne integrere, så vi

laver fælles undersøgelser for hele Vesteuropa.

Har EF befordret denne udvikling?

Det kan man godt sige. Den økonomiske integration i EF må jo medføre, at man også integrerer på andre leder i den økonomiske cyklus: Hvis et stort firma integrerer sine afsætningsfunktioner vil man også ønske, at man i sit videre arbejde kan tale med nogle, der også har et integreret researchapparat.

Reklamen og Gallup

Gallups opgaver og arbejde skal vel ses i lys af hele den moderne reklames synspunkter?

Ja. Det skal det. Hvis man lever i et land med liberal økonomi og frit forbrugsvalg, er det klart, at hensigten med en sådan indretning af samfundsforholdene er at frembringe

det bedst mulige samfundsresultat, også økonomisk. I et sådant land er det klart, at både for politiske og økonomiske beslutningstagere er det vigtigt at have kontakt til de kredse, hvis frie valg er afgørende for udviklingen. Og denne kommunikation er overmåde nødvendig. Den sidste tids begivenheder har vist betydningen af, at der er kommunikation mellem dem, der leder, og dem, der bliver ledet. Og det gælder også på det økonomiske område. Har man en fri forbrugsøkonomi, er det meningen, at så skal de bedste konkurrere om kunderne; og det kan de kun gøre ved at være i kontakt med kunderne på forskellig måde.

Det er da fuldstændig indlysende, at hvis en stor fabrik f.eks. skal producere 10.000 fjernsynskabinetter, kan det ikke nytte noget, at de

gætter på, hvilken slags materiale, der skal til. Man kan lave dem af nøddetræ, af palisander, af plastic, af mahogni osv. Men hvis man laver 10.000, og man laver de forkerte, betyder det, at man må skrotte de 10.000! Og det betyder igen, at så kommer kunden i sidste instans til at betale det, for det må man jo lægge oven på priserne! Derfor er det meget vigtigt at vide, mere rationelt, i hvilken retning smagen går, få at vide, hvad folk vil have.

Gallups hidtil største ordre

Hvad er den største opgave Gallup har påtaget sig hidtil?

Den største opgave her i landet overhovedet – på dette felt – har været det mediaindeks, som Gallup laver. Det er et mediaindeks, som fortæller om folks læsevaner. Det er lavet for »Dansk mediakomite«, en sammenslutning af »Dagbladenes udgiverforening«, Den illustrerede Presse samt Provinspressen, der er interesseret i at skaffe et redskab, ved hjælp af hvilket man på en effektiv måde kan finde ud af, hvor man med størst fordel annoncerer sine varer og sætter sine reklamekampagner ind. Denne undersøgelse tog et helt år; og der blev indsamlet 30.000 interviews.

Det var en millionordre til Gallup?

Det var det; og som berørt før den største ordre på en markedsanalyse, der er afgivet herhjemme.

Hvornår begyndte moderne marketing her i landet?

I 1930'erne begyndte det, man kalder moderne marketing, hvorunder annoncering m.v. hører. Markedsanalyserne dukkede op lige før krigen og man kan sige, at det først er efter krigen, at markedsanalyserne er blevet det instrument, som moderne beslutningstagere benytter sig af. Det er et mid-

del til erkendelse, fordi tilværelsen er blevet så kompliceret, og forbrugergrupperne er så store og ensartede, og fordi mærkevaresystemet er gennemført i store enheder, er risikoen for og ved at tage fejl overordentlig stor.

Producenterne må derfor have mere at vide om, hvordan forbrugsmønstret er, og hvorledes ens prisforventninger er – og ligeledes hvordan købergrupper reagerer på nye produkter. Det er alt for kostbart for virksomhederne at tage fejl. Men det er det også for samfundet!

Fejlmuligheder

Kan De sige noget om den teoretiske fejlmulighed i forbindelse med talmaterialet?

Det kan man i høj grad; for det princip, jeg nævnte for Dem før, som består i, at alle får samme chance for at blive udvalgt ved en undersøgelse, medfører, at man er i stand til matematisk-statistisk at

beregne usikkerheden. Men det er til gengæld – sagt igen – en afgørende forudsætning, at *alle* har samme chance for at blive udvalgt.

Kan Gallup påvirke vælgerne?

Det er blevet kritiseret, at Gallup med sine politiske analyser kan påvirke vælgerne i en bestemt retning?

Jeg kan sige, at det er klart, at når man offentliggør opinionsundersøgelser, spreder man oplysning, kendskab til en vis række processer. De mennesker, man kontakter, vil udnytte dette kendskab på en eller anden måde. Det vil sige, at de opinionsundersøgelser, som vi offentliggør, de kan påvirke *dels* vælgerne direkte, *dels* kan de også tænkes at påvirke politikerne og disses organisationer. Hvad det første angår, den ofte gentagne påstand om, at man påvirker vælgerne i retning af en vindereffekt, *den findes der ikke noget bevis for!* Tværtimod, der findes næsten bevis for,

at den *ikke* er rigtig. Derimod tror jeg nok, at man i højere grad kan påvirke den politiske proces på den måde, at man påvirker de politiske beslutningstagere, og de politiske organisationer. Men selv om det var sådan, at man tænkte sig, at vælgeren lod sin stemme afgøre af sin forestilling om styrkeforholdene i det folkevalgte kammer, så vil jeg sige, at det kan man egentlig ikke laste vælgeren for. Har han den idé, at han vil anbringe sin stemme der, hvor den efter hans mening gør størst nytte ud fra en ren kvantitativ betragtning, så har han i et demokrati selvfølgelig lov til det! Og så må man sige, at vi giver ham det bedst mulige grundlag at vurdere det på. Og må jeg i al beskedenhed sige: Gallup plejer jo ikke at tage fejl. Men som sagt foreligger der ikke noget bevis for, at vælgeren reagerer sådan, – nærmest det modsatte!

Til slut siger direktør Schultz:

Man kunne ønske, at forståelsen for Gallupundersøgelser virkelig var udbredt i befolkningen. For man må jo ikke glemme, at vi prøver på at bringe politisk og kommerciel erkendelse frem til beslutningstagerne på de to områder.

Og derfor er det helt afgørende for befolkningen, at denne erkendelse er så rigtig, som den kan blive; og det kan den kun blive på én betingelse, nemlig den, at befolkningen er villig til at besvare de spørgsmål, som vi stiller den. Gallup og andre seriøse institutter vil aldrig søge at sælge noget, eller overtale folk til noget som helst. Vi er kun ude på at høre folks mening. Og alle, der spørges i sådanne undersøgelser, er 100% anonyme. Ingen som helst oplysninger her i Institutet kan der sættes noget navn på. *Det må ikke kunne ske,* slutter direktør Schultz.

Slutsignaler

Kendt er det vel at vi, i vestområdet, gennem den sidste månedstid, har oplevet at få meddelelse ved togafgang, at toget ikke er forsynet med slutsignaler. Grunden skulle være den, at der ikke haves tilstrækkelig antal slutlygter i brugbar stand.

Vi gik i sin tid over til blinkende slutsignaler, og fik, sammenhængende hermed, signalbegrebet SORF, nu er vi igen ved at vende tilbage til fast rødt lys som slutsignal.

Jeg tror, at man hermed har nedsat vor respekt for rødt signal til faregrænsen.

Lokomotivføreren kører nu ind på et stationsområde, med flere røde lanterner lysende mod sig, – det kan være holdende tog på nabospor, eller perronkøretøj med lysende baglygte, det kan også være et rødt fast lys, gældende for det indkørende tog. Dette skal lokomotivføreren i brøkdele af minuttet kunne sortere og disponere efter.

Lokomotivføreren møder også på sin strækning, helt umotiveret røde faste lys, måske stammende fra en rød hyggelampe i et hus ved banelinien, eller en rød baglygte fra en bil tæt ved strækningen, – det kan også, idag, være et holdende tog, hvad vælger lokomotivføreren? selvfølgelig at standse og undersøge sagen. Det gør han samme sted flere gange, men så slippes interessen for et sådant hyggelys i huset på strækningen, og så er det farligt, en dag kan det være slutlygten på et holdende tog. Eksemplet er måske søgt, – javel, men den dag toget holder der, er det alvor.

Jeg foreslår, at vi får en kraftig blinkende rød lygte, helst med rote-

rende rødt lys, – anbragt på trækraften, hos lokomotivføreren, og at han har ansvaret for, at lygten er i orden, og at den bliver anbragt bag på togets bageste vogn. Altså et stykke inventar, tilhørende trækraften, som lokomotivføreren har ansvaret for. Derved er antallet af slutlygter betydelig nedsat, og vedligeholdelsen af disse sikret.

I en tid hvor vi oplever at DSB får nyt design, hvor vogne og trækraft skal ommales, at personalet får nye uniformer og stationerne nyt udseende, – er det en latterlig, men farlig tanke at DSB ikke har råd til, at holde togenes slutsignaler i orden.

Jeg advarer, – vær ikke med til at slække på lokomotivførerens respekt for sikkerhedskravene.

C. Søgaard Hansen.

lkf. Ar.

En gammel bog

Med formaningen om at stille kassen med juletræspynt tilbage på den vanlige plads på loftet – er jeg faldet for fristelsen til at kigge i de andre støvede kasser for at se, hvad det egentlig er, man gemmer på.

I den ene er der gamle bøger med bageopskrifter o.s.v., men der ligger een, som fanger interessen, en beretning skrevet med spinkel skrift af min oldemor, Kirstine.

Hun beretter om deres nye hus – vel snarere en hytte – med lerklinkede vægge og stampet gulv. Tankerne fører een til det jydsk, hvor denne hytte stod. Det er betagende læsning.

Jeg kan huske min bedstemor og min mor ofte sagde »ryk sammen, så vi kan være ved bordet allesammen«. De brugte disse ord også i overført betydning – men jeg forstod det ikke rigtigt den gang.

I beretningen har Kirstine med sin spinkle skrift skrevet. »Der var trangt – men altid plads – vi rykkede blot tættere sammen« og så kom hvedekagen og det hjemmebryggede øl på bordet.

Hvor var de dog fattige på gods og guld, men godhed og hjertevarme næsten stråler fra de krøllede, guldne blade.

Jeg bliver barsk revet væk fra Kirstine med en bemærkning, om jeg ikke skal ned og støvsuge, så vi kan blive færdig, og det gør jeg så. Støvsugerens larmfører mig tilbage til nutiden, og mange tanker farer gennem hovedet på en, drager sammenligninger om nu og dengang, om mennesker nu og den gang.

Mon dog ikke det har været et chok for mange, at det man anede, men ikke ville tro, var rigtigt, pludselig blev brutal sandhed for alle. Jeg tænker på valget i december og dagene efter, hvor man fik set, hvor personers ambitioner om magt og begær kom i centrum, hvor parolen var »Her er trangt – flyt dig, så jeg kan sidde«.

Og sådan er det nok også i mange andre af vor tids situationer. Midt i al den forlorte glans og glimmer, hvor er disse mennesker dog fattige – og hvor fattig Kirstine end var, så var hun et rigt menneske.

G. A. Rasmussen.

TV blevet uundværligt

Af Chris Parø

14

Fjernsynet har forandret vor hverdag i meget stor grad, viser en undersøgelse.

Til daglig tænker vi nok ikke over, hvor meget TV betyder i vor daglige tilværelse, men når man overvejer det en smule, kan man undre sig over, hvad i alverden vi alle sammen fik tiden til at gå med, før kassen med skærmen blev sat ind i stuen til os.

Det er rigtigt nok, at vi havde radioen, og selv om den i sin barndom var en fantastisk ting, som alle var mere eller mindre tryllebundne af, blev den dog aldrig det samme som TV, fordi det hjemlige liv fortsatte som før, trods radioen, som efterhånden for mange blev en slags »underlægsmusik«, til samtale eller huslige gøremål.

TV har forandret vore aftenvarer. Folk går mindre ud end før, og det har mærkbart forandret forlystelseslivet. Tredivernes variete'er er forsvundet, og biograferne kører dårligt.

Vi bare lidt ældre tilhører en generation, der helt går ind for det visuelle. Vi vil se billeder, og vi kommer os vel aldrig helt over, at vi i vor dagligstue kan sidde og se film, som vi i en yngre og fattigere tilværelse kun med møje havde råd til at se.

Med ungdommen er det anderledes. Den er så forvænt med billeder

og mens vi er blevet billednarkomaner, er de helt unge til gengæld lyd-narkomaner. Stereo med hårdtslående plader, lydmæssigt sat på højeste gear. Det er sagen!

Vi andre kan ligeså godt indrømme, at vi føler os bedraget og snydt, hvis der en enkelt aften ikke er TV. Vi finder måske en gammel bog frem, men går alligevel i smug hen og skruer på apparatet i det forfængelige håb, at der ville vise sig noget på skærmen.

En vesttysk psykolog mener bestemt, at vi er TV-drunkere, for ikke at sige narkomaner. Denne doktor Ertel har på videnskabelig basis bevist det, idet han overtalte et stort antal forsøgspersoner til at lade deres TV-apparat forsegle et helt år for at se, hvad der skete.

Blev forsøgspersonerne vanvittige af at undvære fjernsynet? Nej, det vil Ertel ikke ligefrem påstå, men det var ganske tydeligt, at de var så forfaldne til den last, der hedder TV, at afvænningen føltes forfærdelig og trøstesløs.

Næsten alle forsøgspersoner var glade og sprudlende af liv den første uge. Nogle genoptog endog kærlighedslivet med ægtefællen efter mange års pause. Men så kom vanskelighederne.

Dr. Ertel forklarer det på den måde, at de fleste af forsøgspersonerne den første tid var grebet af

lysten til at genoptage gamle sysler, som at spille kort, sy stramaj, læse og meget andet, men efter nogen tid følte de sig utilfredsstillede, blev aggressive, skændtes med ægtefælle og børn eller gik ud og drak sig fulde.

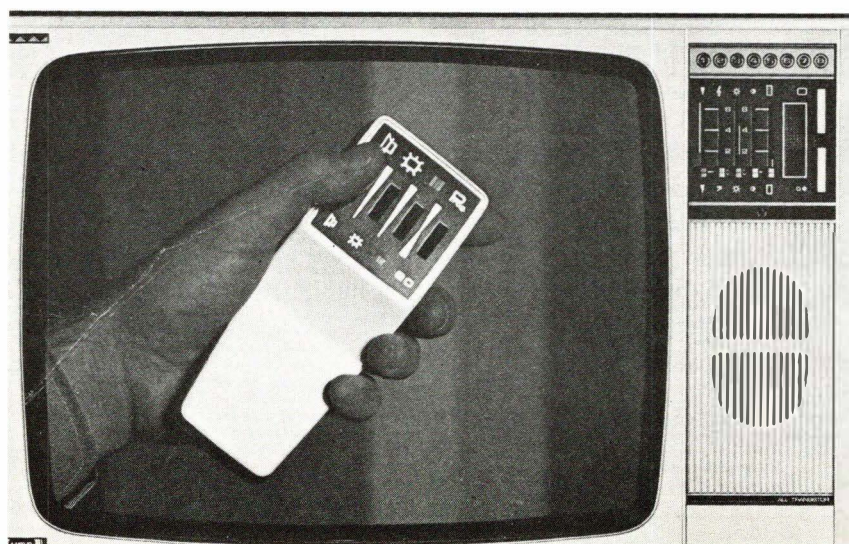
Man fandt ud af, at det ikke bare var det manglende TV i sig selv, der bragte de stakkels mennesker ud af balance, men også det, at næsten alle vanemæssige handlinger var blevet afhængige af TV-sendetider som spisetid og sengetid m.m. Uden TV var der ligesom ingen orden i hjemmelivet mere.

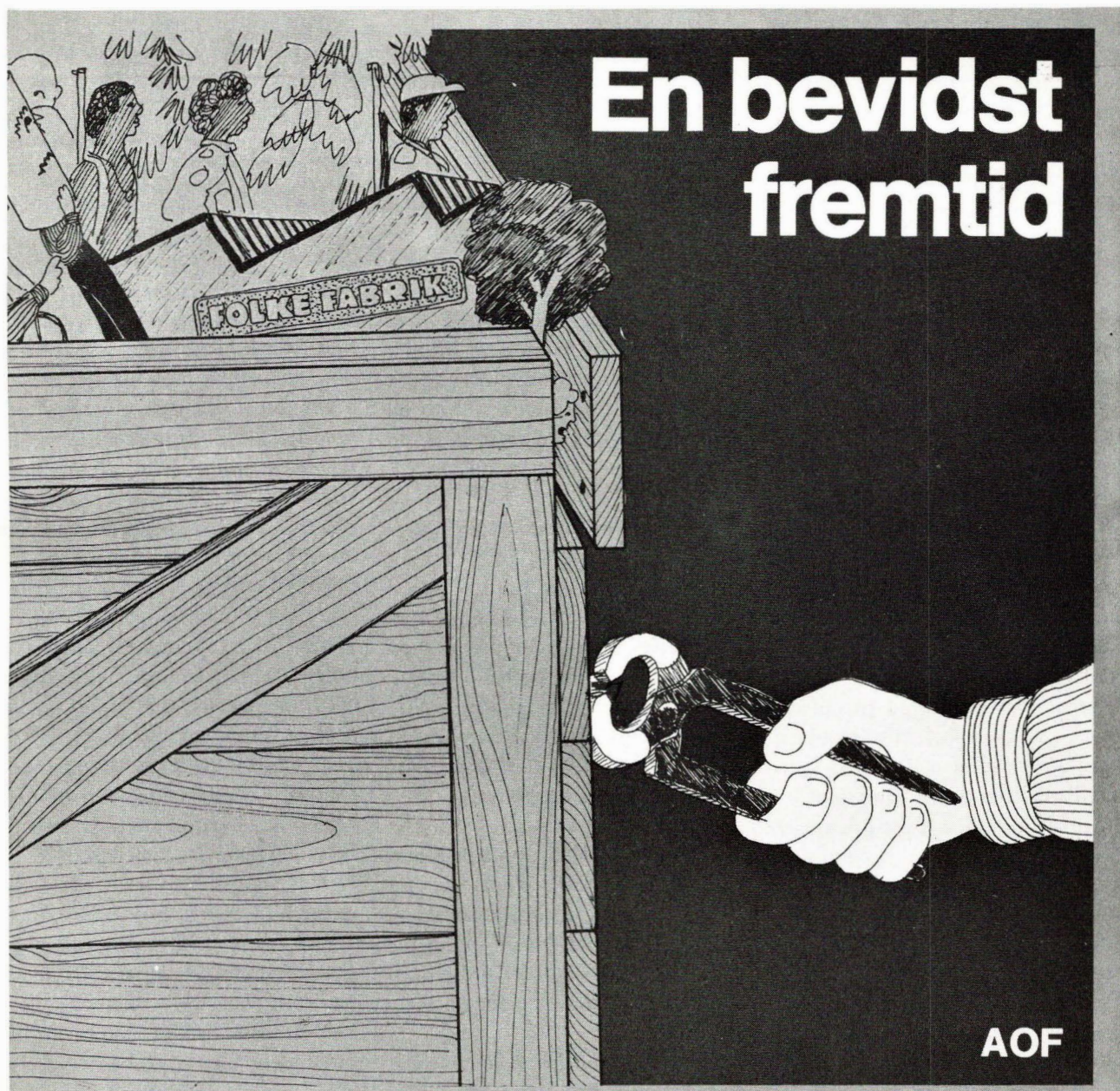
Efter tre ugers forløb kunne flere af forsøgspersonerne ikke klare tilværelsen mere uden fjernsyn og fik åbnet for kassen igen. Efter endnu nogen tid gav mange op, fordi tilværelsen blev uudholdelig mod den utilfredsstillede trang, der skabte spændinger så store at flere begyndte at slå kone og børn. Dalende potens og drikfærdighed prægede flere af de mandlige forsøgspersoner.

Doktor Ertel fandt alle symptomer, der typiske for drunkere, der var kommet på afvænnings eller som af en eller anden grund ikke mere fik noget at drikke, men ikke så snart havde han givet de hårdtramte stakler fjernsynet igen, før aggressionerne mildnedes og det »gode gamle« TV familieliv vendte tilbage.

Mest typisk var ændringen hos mennesker uden særlig åndsliv eller højere interesser. For dem mener Ertel så afgjort at TV er en faktor, der mildner de konflikter, der ellers meget let ville opstå af lutter ked-somhed.

TV har således en gavnlig indflydelse på dem, der ellers ville banke konen eller gå ud og drikke ugelønnen op. Men mon ikke også vi andre roligt kan kikke videre?

Den 9. januar d.å. var det 50 år siden Arbejdernes Oplysnings Forbund begyndte sin virksomhed. I den anledning er udsendt en jubilæumsbog med titlen »En bevidst fremtid«, og herom siger AOF:

»Nytåret 1974 er derfor en ganske naturlig anledning for AOF til at minde om 50 års virksomhed for arbejderbevægelsen. Og hvad er mere naturligt for os end at gøre det med en jubilæumsbog, der lægger op til debat om samfundet og dets muligheder i de næste årtier«.

Der er en lang række tankevækkende ting i bogens indhold. Bogens forfattere har til de-

res artikler en sprængaktuel baggrund i nutiden i deres forsøg på at skabe et nogenlunde realistisk billede af fremtiden, for at bringe arbejderklassen en holdning til fremtiden – en bevidst fremtid.

Det er mægtig godt, det initiativ AOF på denne måde har taget med bogens udgivelse. Indholdet understreger nødvendigheden af mange problemers debattering her og nu med henblik på ændring af mange forhold af økonomisk, social og uddannelsesmæssig art. Vi ved, at AOF er et nødvendigt led for oplysningsarbejdet i arbejderbevægelsen. Ser man imidlertid på forfatterrækken, som står for bogens indhold, må man erkende, at

ikke mange i den repræsenterer manden i arbejderbevægelsen, selvom der udtrykkes det, han langt hen ad vejen formentlig kan være enig i. Der findes sikkert mange mellem disse, som bl.a. med baggrund i AOFs oplysningsvirksomhed kunne formulere sig i et sigte på fremtiden, ikke mindst dem, som har problemerne inde på livet i det daglige.

Forfatterne, der har skrevet bogen, ved imidlertid hvad de taler om, og den er meget læseværdig. Vi anbefaler enhver at anskaffe sig bogen.

Henvendelse om køb af bogen rettes til AOF. Prisen er 33,00 kr.

EF-Kommissionen har for kort tid siden tilsendt Ministerrådet en kort meddelelse om den videre udvikling af den fælles trafikpolitik. Den af vicepræsidenten *Scarascia Mugnozza* for Kommissionen fremlagte meddelelse er omtalt ved Rådsmødet i november.

I meddelelsen foreslås det, at give den videre udvikling af den fælles trafikpolitik en ny impuls og at udvide omfanget af samme, for at kunne opfylde fordringerne i 70'erne og 80'erne. Her gælder det ikke kun om forholdsregler på foretagendebasis, hvorved der kan skaffes konkurrencebetingelser, hvorefter trafikforetagender kan kæmpe med de samme våben. Kommissionen anbefaler nu, støttet på resultaterne indtil nu, et program med hensyn til fælles forholdsregler på niveauet af de enkelte staters offentlige instanser, for at trafikken kan bidrage til en virkeliggørelse af målene for Pariser Topkonferencen samt kan bidrage til en handels- og valutaunion.

Udgangspunktet i kommissionens forslag er borgerens interesse, som den, der anvender trafikmidlerne og trafikydelse, ligesom hans beskyttelse for miljøskader.

For at undgå, at de tilsvarende aktioner i enkelte stater fører til afgrænsning af de trafikøkonomiske systemer indenfor nationale rammer, foreslår Kommission efterhånden at skabe et fælles trafiksystem, som virkelig svarer til de ni staters fællesskab's behov. Særlig på området af trafikveje må de offentlige instanser afstemme deres planer i henhold til hinanden, for at opnå et fælles trafiknet. Denne afstemning er så meget mere nødvendig, som det drejer sig om store planer/foretagender, såsom tunnelen i Den Engelske Kanal og nye superhurtige trafikmidler.

Kommissionen henviser til, at dette integrerede trafiksystem på fællesskabsniveau ikke medfører en centralisering af de afgørelser/beslutninger, der skal tages: fællesskabets organer kan især begrænse sig til at fastlægge den ramme, i hvilke de fortløbende aktioner fra de offentlige instanser i medlemsstaterne indpasses.

Trafikforetagenderne ville i et sådant fællesskabssystem kunne bringe deres tjenesteydelser på et marked, hvor der hersker en fri og sund konkurrence, hvilket er en forudsætning for et ægte fælles trafikmarked.

Virkeliggørelsen af denne udviklede fælles politik behøver en række af år. I en overgangstid skal der tages hensyn til bestemte forholdsregler (f.eks. på området med hensyn til befordringsbetalingerne og -betingelserne), som dog senest skal falde bort, når et fælles trafiksystem med dets fælles trafikmarked er blevet virkeliggjort.

Som første skridt foreslår Kommissionen i sin meddelelse en række konkrete forholdsregler, som danner et aktionsprogram for de tre år fra 1974 til 1976, ligesom også forarbejderne for den herefter følgende tid.

Herved drejer det sig om nye initiativer fra kommissionens side ligeså også om forholdsregler, som kommissionen allerede har foreslået, hvor kommissionen tilstræber en færdigbehandling fra Rådets side.

Med hensyn til de offentlige instanser bliver der forelagt forslag med hensyn til infra-strukturinvesteringer. Kommissionen planlægger regelmæssige møder mellem repræsentanterne for medlemsstaterne, på hvilke investeringsprogrammerne skal sammenlignes for at

de kan bringes i overensstemmelse med hinanden. Ved disse afstemninger må alle trafikmidler tages i betragtning, inklusive sø- og lufttrafikken, jordolieledningerne og de nye teknikker. De offentlige instanser må træffe en beslutning mellem de forskellige trafikmuligheder og sikre sig, at disse kan indføjenes i et net, som omfatter alt. Kommissionen vil sammenstille og kontinuerligt kontrollere de fremtidige angivelser med hensyn til udviklingen af tilbud og efterspørgsel med hensyn til trafikken, som tjener som grundlag for det fælles trafiknet. Sikkerheden i trafikken må selv på dette afgørelsesniveau tages i betragtning. For at sikre en bedre fordeling af ressourcerne, henviser kommissionen til betydningen af de forslag med hensyn til voksende byrde af omkostninger for anvendelsen af trafikvejene, som er fremkommet.

På niveauet af trafikforetagender foreslår kommissionen forholdsregler med hensyn til konkurrencebetingelserne ligesom også vedrørende forudsætningerne for tilgangen til faget. Forslagene med hensyn til kapacitetskontrollen ligesom betalingen for befordringen og betingelserne for denne, spiller kun en rolle, indtil et fælles trafikmarked er blevet skabt. Kommissionen vil anstrenge sig for en skridtvis tilsidesættelse af alle hindringer i forbindelse med den grænseoverskridende trafik, især vedrørende formaliteterne på grænserne. I søgningen efter optimale foretagende-dimensioner for trafikforetagenderne skal der forudses strukturelle forholdsregler. Saneringsaktionen for jernbanerne ligesom et udvidet samarbejde mellem alle trafiknet og trafikbærere i teknisk og kommercielt henseende skal fortsættes.

Lad os først sige et par ord om TRYG FORSIKRING.

Samarbejdet mellem tjenestemændene og Det gjensidige Forsikringsselskab »Danmark« går som bekendt langt tilbage i tiden, først blandt DSB's personale og på det sidste blandt Postfolk og Toldere m.m. I de senere år er der sket en stærk koncentration i forsikringsverdenen. Mange mindre og mellemstore selskaber er slået sammen til få store. Derved regner man med at opnå administrative besparelser og bedre konkurrenceevne, ikke mindst i forhold til udlandet. Fra 1. januar 1973 gik »Liv-Danmark« således sammen med de to andre gensidige livsforsikringsselskaber

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

For den arbejdskraft, som er beskæftiget i trafikken, er der forelagt forslag, som har til mål et fælles bedre niveau med hensyn til arbejdsbetingelser og med hensyn til faguddannelsen.

Kommissionen foreslår større anstrengelser for en fælles, harmonisk afvikling af trafikpolitikken og de øvrige strukturpolitikker i fællesskabet, såsom regionalpolitik, omverdenspolitik, energipolitik og øvrige politikker. Berøringspunkterne mellem alle disse politikker vises tydeligt.

Det af kommissionen anbefalede fælles trafiksystem vil endvidere bidrage til virkeliggørelsen af målene på Paris Topkonference ligesom også vedrørende en handels- og valutaunion. I denne sammenhæng må trafikpolitikken – ligesom også de andre strukturpolitikker som faktor for sociale fremskridt ikke alene bidrage til en vækst med hensyn til erhvervet, men også til en bedre interregional tilpasning og til en forbedring af livsbetingelserne.

Tryg-Forsikring og Fremtiden til et nyt selskab DANMARK-TRYG-FREMTIDEN. Nogenlunde samtidig indledte skadesforsikringsselskabet »Danmark« et nærmere samarbejde med Den almindelige Brandforsikring for Landbygninger – der er langt det største bygningsbrandforsikringsselskab i landet – endvidere med Husmandsbrandkassen/HBU og de to jydsk selskaber Jydsk Brandforsikring og »Vermund«.

Alle disse selskaber er gensidige, hvilket vil sige at de ejes af de forsikrede, der selv vælger selskabernes ledelse.

Selskaberne har valgt at kalde sig TRYG FORSIKRING. Det er nemt og kort, og siger samtidig noget om virksomhedens art.

I det store samarbejde – landets største gensidige Forsikringsvirksomhed – er tjenestemændene med, uden at der dog er sket nogen ændring i det hidtidige samarbejde med »Danmark«.

Forbedringer

Den gensidige Forsikringsforening for Tjenestemænd bevarer således sit særpræg, og vi kan da også glæde med at vi fra 1. januar 1974 yderligere har kunnet forbedre vore forsikringsformer.

1. Ulykkesforsikringer

– der som en helt naturlig ting dækker i alle døgnets 24 timer – kan omtegnes til at give *dobbelt dækning* ved større invaliditetsskader uden ekstrapræmie. Børneulykkesforsikringen kan ændres til at yde en dødsfaldserstatning efter et ulykkestilfælde på kr. 2.000, også uden ekstrapræmie. Der kan også – mod tillægspræmie – tegnes en tillægsforsikring til dækning af en række særlige ydelser, såsom tandbehandling, lægeudgifter, transport-

udgifter m.m., ligesom dagpengeforsikring nu kan tegnes med op til 30 kr. om dagen. Endelig kan forsikringen nu blive indeksreguleret, således at man ikke behøver at huske på en ajourføring af forsikringssummerne.

2. Motorforsikringen

For bilerne er blevet forbedret fra 1. januar 1974, idet der nu – uden ekstrapræmie – på en kaskoforsikring ydes erstatning for værdiforringelse, ved store skader på biler som ikke er mere end 3 år gamle. Endvidere kan man – mod tillægspræmie – sikre sig erstatning for de ekstraudgifter der hurtigt løber på når bilen skal stå hos reparatøren efter en skade, ved at tegne en bil-savnsforsikring.

3. Auto-ulykkesforsikringen

er ligeledes blevet forbedret med dobbelt erstatning ved større invaliditetsskader, foruden at de på policerne anførte faste standarderstatningsbeløb er blevet forhøjet for 1974 uden tillægspræmie.

Tal med vor lokale tillidsmand om alle disse forbedringer og nyheder. Han kan også forklare om hvor billige alle vore andre forskellige forsikringsformer er.

Hvordan De finder ham?

Hans navn og adresse står på de røde plakater fra foreningen, som er ophængt på kantiner, samlingsstuer og lignende steder. Kollegerne kender ham, og naturligvis kan man altid få oplysninger på vort hovedkontor, Parallelvej, 2800 Lyngby, Tlf. (01) 87 88 11 eller 87 11 88 – lokal: tjenestemandsafdelingen.

»Der sker noget i Den gensidige Forsikringsforening for Tjenestemænd«, og en forsikring hos os er altså også en TRYG FORSIKRING.

PERSONALIA

Forflyttet efter ansøgning pr. 1-2-1974

Lokomotivførerne (17. lrm.):

K. L. Møller, ddt Fa i ddt Ab
H. C. Thiessen, ddt Gb i ddt Pa
B. C. V. Kruse, ddt Fa i ddt Ab
T. Hebsgaard, ddt Fa i ddt Ar

Overgået til lokomotivførere (17. lrm.)

efter ansøgning pr. 1-2-1974

Lokomotivfører (17. lrm.)

(kørelærer) Ove Nielsen, ddt Fa i ddt Fa

Forfremmelse til lokomotivførere (17. lrm.)

efter ansøgning pr. 1-2-1974

Lokomotivførerne (13. lrm.):

V. Laursen, ddt Es i ddt Es
P. L. Jensen, ddt Es i ddt Es
C. Jensen, ddt Pa i ddt Pa
H. C. Jessen, ddt Pa i ddt Pa
J. Nielsen (Strandgaard), ddt Næ i ddt Næ
Hugo V. Nielsen, ddt Ar i ddt Ar
O. M. Jørgensen, ddt Str i ddt Str
B. H. Rønnebeck, ddt Ab i ddt Ab
C. J. Nielsen, ddt Ab i ddt Ab
B. H. B. Frederiksen, ddt Ar i ddt Fa
K. Vibe, ddt Ab i ddt Ab
V. O. B. Sørensen, ddt Fa i ddt Fa
K. P. Hvam, ddt Ar i ddt Gb
G. E. Nielsen, ddt Ar i ddt Kø
Krøyer Rasmussen, ddt Hgl i ddt Gb
A. Jensen, ddt Fa i ddt Kø
K. L. Larsen, ddt Ar i ddt Kø
M. K. Nielsen, ddt Pa i ddt Gb
A. Petersen (Toft), ddt Fa i ddt Gb
J. B. Larsen, ddt Gb i ddt Rf
P. E. Svendsen, ddt Hgl i ddt Rf

Forfremmelse til elektrofører (7. lrm.)

efter ansøgning pr. 1-10-1972

Togbetjentene (6. lrm.):

K. V. Clausen, ddt Kh i ddt Kh
P. E. Rughave, ddt Kh i ddt Kh
E. P. Hansen, ddt Kh i ddt Kh
P. Legind-Hansen, ddt Kh i ddt Kh
H. Hørlyck, ddt Kh i ddt Kh

Forfremmelse til elektrofører (7. lrm.)

efter ansøgning pr. 1-10-1972

Togbetjentene (5. lrm.):

G. K. Foged, ddt Kh i ddt Kh
J. C. Larsen, ddt Kh i ddt Kh
P. E. Kaa, ddt Kh i ddt Kh
B. L. Andersen, ddt Kh i ddt Kh
P. Hemmingsen, ddt Kh i ddt Kh
J. R. Rasmussen, ddt Kh i ddt Kh
K. E. Møller, ddt Kh i ddt Kh
K. Madsen, ddt Kh i ddt Kh

A. S. Henriksen, ddt Kh i ddt Kh
S. C. Bertelsen, ddt Kh i ddt Kh
V. Urup, ddt Kh i ddt Kh
S. A. Nielsen, ddt Kh i ddt Kh
P. E. R. Krogsgaard, ddt Kh i ddt Kh
J. P. Dominicussen, ddt Kh i ddt Kh
V. Bramming, ddt Kh i ddt Kh
B. O. Christensen, ddt Kh i ddt Kh
J. A. Andersen, ddt Kh i ddt Kh
K. Vigsø, ddt Kh i ddt Kh
E. Christensen, ddt Kh i ddt Kh
P. Nilsson, ddt Kh i ddt Kh
J. Beck Jensen, ddt Kh i ddt Kh

Forfremmelse til elektrofører (7. lrm.)

efter ansøgning pr. 1-11-1972

Togbetjentene (5. lrm.):

C. E. Kristiansen, ddt Kh i ddt Kh
G. E. S. Langelykke, ddt Kh i ddt Kh

Forfremmelse til elektrofører (7. lrm.)

efter ansøgning pr. 1-3-1973

Togbetjentene (5. lrm.):

B. V. Pedersen, ddt Kh i ddt Kh
R. K. Rasmussen, ddt Kh i ddt Kh
J. Mullitsgaard, ddt Kh i ddt Kh
B. Nielsen, ddt Kh i ddt Kh
J. Knudsen, ddt Kh i ddt Kh
H. P. Sørensen, ddt Kh i ddt Kh
F. K. Larsen, ddt Kh i ddt Kh
J. H. Hansen, ddt Kh i ddt Kh
E. Thomassen, ddt Kh i ddt Kh
I. O. Andersson, ddt Kh i ddt Kh
C. C. Nielsen, ddt Kh i ddt Kh
E. J. Pedersen, ddt Kh i ddt Kh
C. Mortensen, ddt Kh i ddt Kh

Forfremmelse til elektrofører (7. lrm.)

efter ansøgning pr. 1-10-1973

Togbetjentene (5. lrm.):

J. Hansen, ddt Kh i ddt Kh
N. A. Nielsen, ddt Kh i ddt Kh
B. E. Hansen, ddt Kh i ddt Kh
P. S. Ludvigsen, ddt Kh i ddt Kh
J. V. Mikkelsen, ddt Kh i ddt Kh
K. Sørensen, ddt Kh i ddt Kh
J. B. Jacobsen, ddt Kh i ddt Kh

Forfremmelse til lokomotivførere (13. lrm.)

pr. 1-12-1973

Lokomotivassistentene (10. lrm.):

V. Skeldrup, ddt Kh i ddt Kh
V. Jensen, ddt Hg i ddt Hg

Ansæt på prøve pr. 15-11-1973

Lokomotivassistentene (7. lrm.):

L. C. Lyngsaa, ddt Gb
O. T. Larsen, ddt Gb
P. Hansen, ddt Gb
K. B. Skriver, ddt Ar

P. J. Jørgensen, ddt Ar
R. I. Olsen, ddt Gb
E. Baunsgaard, ddt Fa
H. O. R. Rasmussen, ddt Fa
S. Hylsberg, ddt Fa
K. E. Jensen, ddt Fa
C. J. Andersen, ddt Ar
H. J. Petersen, ddt Ar
H. A. Petersen, ddt Gb
J. Bendixen, ddt Fa
K. Nilsson, ddt Ar
G. L. Koch, ddt Ar
J. I. Madsen, ddt Ar
J. O. Jespersen, ddt Gb

Overgået til stillingen som elektrofører

(7. lrm.) efter ansøgning pr. 1-10-1973

Tgf. (10. lrm.) K. Jørgensen (Ruda),
ddt Kh i ddt Kh

Overgået til stillingen som lokomotivassistent på prøve (7. lrm.) efter ansøgning pr. 15-11-1973

Pt. (3. lrm.) E. O. A. Nielsen, Kk i ddt Gb
Pt. (3. lrm.) D. S. Jørgensen, Hg i ddt Fa
Pt. på pr. (2. lrm.) P. E. Bjerregaard,
Gb i ddt Gb
Pt. på pr. (2. lrm.) H. J. V. Nielsen,
Rf i ddt Ar
Hvk. E. Pedersen, dvk Hgl i ddt Gb

Forflyttet efter ansøgning pr. 1-12-1973

Lkas. (10. lrm.) G. H. N. Jensen,
ddt Kh i ddt Gb

Afsked efter ansøgning pr. 10-11-1973

Lkas. (10. lrm.) R. E. K. Andersen, ddt Gb

Afsked pr. 31-12-1973

Lkf. (15. lrm.) G. K. Løfgreen,
ddt Rd, gr. svagelighed

Afsked pr. 31-1-1974

Lkf. (13. lrm.) P. V. M. Rasmussen,
ddt Hgl, gr. svagelighed

Dødsfald

Lokomotivfører (13. lrm.) V. F. Pedersen,
ddt Nyborg, er afgået ved døden den
19-12-1973.

Lokomotivfører (13. lrm.) J. M. F. Olsen,
ddt Korsør, er afgået ved døden den 18-1-
1974.

Pens. lokomotivfører J. S. Hansen, Struer,
er afgået ved døden den 21-12-1973.

Opmærksomhed frabedes

Eventuel opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

N. J. I. Hansen
lokomotivfører, Korsør

Eventuel opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

S. V. A. Sørensen
lokomotivfører, Godsbanegården

Eventuel opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

H. L. Hansen
lokomotivfører, Korsør

Eventuel opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

A. V. Nielsen
lokomotivfører, Fredericia

Al opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

A. Christensen
lokomotivfører, Godsbanegården

Al opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

E. F. Petersen
elektrofører, København H.

Al opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

H. D. Frederiksen
lokomotivfører, Århus

Eventuel opmærksomhed i anledning af mit jubilæum d. 1-3-1974 frabedes venligst. Er bortrejst.

T. N. Boysen
lokomotivfører, Tønder

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

E. Christensen
lokomotivfører, Godsbanegården

Forhenværende medarbejdere ved DSB – som er invaliderede eller svagelige – har sammen med ægtefællen evt. et medlem af deres nærmeste familie i sæsonen 1974 mulighed for at få et gratis rekreative- eller ferieophold på Knudshoved.

Også nuværende medarbejdere, som er invaliderede eller svagelige, har mulighed for at komme i betragtning, hvis der er særlig trang. Opholdet, som arrangeres af DSB i samarbejde med Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg, finder sted fra lørdag den 11. maj til lørdag den 18. maj.

Ansøgning om et rekreative- eller ferieophold bedes indgivet på skemaet, der sendes til velfærds- og uddannelseskantoret senest den 1. april.

Velfærds- og uddannelseskantorets postadresse:

DSB velfærds- og uddannelseskantoret
Kalvebod Brygge 32, 4.
1560 København V

Tildeling af ferieopholdene vil blive foretaget af DSB og JFU i fællesskab i begyndelsen af april måned. Snarest derefter vil alle ansøgere modtage besked om, hvorvidt deres ansøgning er imødekommet.

Ferieophold på Knudshoved

Ansøgning

om gratis ferieophold på Knudshoved
(udfyldes af ansøgeren)

Ophold ønskes for ☐ mig selv

Ophold ønskes for ☐ min hustru

Ophold ønskes for ☐ et familiemedlem

Stilling:

Navn:

Tjenestested:

Bopæl (postadr):

Baggrunden for ansøgningen (invaliditet – når og i hvilket omfang tilskadekommet, sygdom – nærmere beskrevet og andre forhold, som kan have betydning ved bedømmelse af ansøgningen):

Har De behov for specialhjælp? ☐ Ja ☐ Nej

i bekræftende fald hvilken hjælp og på hvilket tidspunkt:

SENDES SENEST DEN 1.4. 1974 TIL
VELFÆRDS- OG UDDANNELSESKANTORET

DEN FILOSOFISKE FITEGNER

MoneAet union i EF er et af
RomAetAetens økonomisk-kulturelle
mål. Foreløbig (?) er moneAeternes
faldende købekraft ved at få
lite-agtig karakter [for tiden er
lite 100 =
kr. 1,06]

